

523. Chuyện thiên nữ Alambusà (Tiền thân Alambusà)

Thiên chủ In-dra, đáng vạn năng...,

Câu chuyện này bậc Đạo Sư kể trong lúc trú tại Kỳ Viên về việc một Tỷ-kheo bị mê hoặc bởi người của thời kỳ phóng dật trước kia.

Toàn thể đề tài câu chuyện được kể lại đầy đủ trong Tiền thân Indriya số 432. Lúc ấy giờ bậc Đại

Sư hỏi vị Tỷ-kheo:

- Nay Tỷ-kheo, có thật ông sinh tâm bất mãn chăng?

- Thưa vâng. Bạch Thế Tôn, quả đúng vậy.

- Do ai gây nên?

- Bạch Thế Tôn, do người vợ cũ của con ngày trước.

- Nay Tỷ-kheo, nữ nhân này đã làm hại ông, chính vì kẻ đó mà trước kia ông đã mất Thiên lực, và phải nằm liệt suốt ba năm ròng trong trạng thái tán loạn tâm trí, đến khi hồi tỉnh, ông đã than khóc thảm thiết. Nói xong Ngài kể cho vị này câu chuyện quá khứ.

*

Ngày xưa dưới triều vua Brahmadata ở Ba-la-nại, Bồ-tát tái sinh vào một gia đình Bà-la-môn ở quốc độ Kàsi. Khi đến tuổi trưởng thành, ngài thông thạo mọi môn học thuật và sau đó ngài xuất gia vào rừng sống bằng củ quả rừng. Lúc bấy giờ, một con nai cái sống trong vùng thảo am của vị Bà La Môn này, ăn cỏ và uống nước suối có hòa lẫn tinh dịch của ngài, rồi lại sinh lòng say mê ngài đến độ nó mang thai và từ đó đến trú luôn ở nơi gần nhà của ẩn sĩ.

Bậc Đại Sĩ xem xét kỹ vấn đề và biết được sự thật của trường hợp trên. Về sau, nai cái sinh một nam nhi, và bậc Đại Sĩ chăm sóc hài nhi ấy với tình phụ tử. Hài nhi được đặt tên là Isisinga.

Khi chàng trai đến tuổi trưởng thành, ngài cho chàng thọ giới tu hành và khi ngài đã già, ngài dẫn chàng đến rừng Nàri và căn dặn :

- Nay con yêu quý, ngay trong vùng Tuyết Sơn này có nhiều nữ nhân tươi đẹp như hoa, chúng thường đem tai họa tàn khốc cho những ai rơi vào uy lực của chúng; vậy con đừng để cho chúng chinh phục.

Chẳng bao lâu sau đó, ngài tử trần và sinh lên Phạm thiên giới. Còn ẩn sĩ Isisinga trong lúc tham thiền nhập định, an trú tại vùng Tuyết Sơn kia làm một nhà đại khổ hạnh khắc nghiệt, hành hạ xác thân đủ mặt. Vì uy lực công đức của ẩn sĩ này, cung của Đế Thích Thiên chủ xem xét tìm ra nguyên nhân và suy nghĩ: "Người này sẽ hạ ta xuống khỏi ngôi vị Thiên chủ, vậy ta quyết sai một Thiên nữ đi phá hoại công đức của vị này".

Sau khi quan sát toàn thể giới chư Thiên, giữa đám hai mươi lăm triệu nàng thị nữ cõi trời, ngài thấy ngoại trừ Thiên nữ Alambusà, không có ai xứng hợp với công việc này hơn cả. Ngài liền triệu nàng đến, và ban lệnh cho nàng phải đi phá hoại công đức của Thánh nhân thanh tịnh kia.

*

Đề giải thích vấn đề này, bác Đạo Sư ngâm vần kệ đầu:

1. Thiên chủ In-dra (), đáng vạn năng,
Xưa kia đã giết Va-tra thân,
Triệu nàng Thiên nữ vào cung điện
Vì biết nàng mưu chước lấy lòng.*

*2. "Thiên nữ A-lam", Đề Thích truyền:
"Ở trên hội chúng của chư Thiên
Bảo nàng đến gặp I-si nọ
Quyến rũ chàng say đắm mối duyên".*

() Indra và Vàsava: danh hiệu của Sakka*

Đề Thích chủ phán bảo Alambusà:

- Nàng hãy tìm gặp Isisinga, dùng uy lực của nàng chinh phục chàng và phá hủy công đức của chàng.

Rồi ngài ngâm vần kệ:

*3. Hãy theo cảm dỗ sát bên chàng
Vì chính chàng là bậc Thánh nhân,
Trong lúc đi tìm nguồn Cực lạc,
Lại còn chiến thắng cả Thiên hoàng.*

Nghe nói vậy, nàng Alambusà đáp hai vần kệ:

*4. Giữa bao Thiên nữ, tâu Thiên hoàng,
Sao chỉ riêng nhìn đến tiện nhan,
Và bảo phận hèn đi quyến rũ
Thánh nhân đe dọa chiếc ngai vàng?*

*5. Vườn Nan-da, cực lạc thần tiên,
Có biết bao Thiên nữ diệu huyền,
Đến lượt một nàng trong đám ấy,
Xin giao việc đáng rửa nguyên trên.*

Tiếp theo Đề Thích Thiên chủ ngâm ba vần kệ:

6. Nàng nói đúng thay, ở Lạc viên
Nan-da-na, trẫm biết vườn tiên
Nhiều Thiên nữ diễm kiều dung sắc
Sánh kịp nàng, thường được ngắm xem.

7. Nhưng này, hỡi tuyệt thế tiên nương,
Chẳng có ai dùng kế mỹ nhân
Điều luyện như nàng, hàng quyến rũ
Thánh nhân bằng mọi cách điên cuồng.

8. Vậy nàng quả thật đóa hoa khôi,
Hãy bước lên đường, tổ nữ ôi,
Dùng lực thần kia là mỹ sắc
Buộc hiền nhân nọ phục oai trời.

Nghe lời này, nàng Alambusà ngâm hai vãn kệ:

9. Phận hèn sẽ quyết, tấu Thiên hoàng,
Tiến bước lên đường phụng mệnh ban
Song vẫn lo âu phần thiếp dám
Liều mình hại bậc Thánh nghiêm trang.

10. Bởi vì lắm kẻ đáng thương thay,
(Thiếp sợ run vì ý nghĩ này:)
Làm hại Thánh hiền, nên phải đọa,
Ăn năn ngục tối khổ đau đầy.

11. Thiên nữ A-lam nói vậy xong,
Khởi hành, nàng lướt tóc như phong,
Đi lôi cuốn tịnh nhân lưng lẩy
Vào các hạnh vi bất tịnh nhân.

12. Đến cánh rừng kia nữa dậm sâu,
Thấm tươi đỏ rục các chùm dâu,
I-si trú ẩn trong rừng ấy,
Nàng biến mình đi chẳng thấy đâu.

13. Tảng sáng tinh mờ chớm nắng đào,
Trước khi vầng nhật hiện lên cao,
Nàng Thiên nữ đến gần hiền giả,
Đang quét thảo am sạch biết bao!

Các vãn kệ này phát xuất từ Trí tuệ Tội thắng.

Lúc ấy, vị khổ hạnh ngâm kệ hỏi nàng:

14. Ai đó như tia chớp sáng ngời,
Rõ ràng như thể ánh sao mai,
Đôi tay đeo ngọc, hoa tai điểm,
Lấp lánh từ xa rực cả trời?

15. Như phấn chiên-đàn, tỏa ngát hương,
Huy hoàng chẳng khác ánh chiêu dương,
Yếu kiều vóc liễu thanh thanh dáng.
Tuyệt sắc cho ai được ngắm nàng,

16. Dịu dàng, trong trắng với lưng thon,
Nhún nhảy nhịp nhàng nhón gót son,
Yếu điệu thân nàng bao điểm lệ,
Làm ta say đắm cả tâm hồn!

17. Cặp đùi nàng giống chiếc vòi voi,
Dài thẳng thon dần thật mảnh mai,
Mông của nàng êm đềm xúc cảm
Tròn như mặt gỗ để chơi bài.

18. Rón nàng để lộ đám lông mềm,
Ta tưởng chừng tơ các ngó sen
Từ phía xa xa nhìn chỉ thấy
Tựa hồ đây được thủy đen huyền!

19. Đôi vú sữa như nửa quả bầu,
Căng phồng, khoe cả cặp hình cầu,
Sấn dòn, cho dẫu không cây chống,
Chúng thật hoàn toàn chẳng dựa đâu!

20. Môi lưỡi nàng đều đỏ thắm tươi
Thật là quý tướng hiếm hoi ôi!
Cổ dài như thể linh dương núi,
Lại vẽ thêm ba ngón rạch ròi!

21. Răng nàng dùng chút gỗ lau chùi.
Trong sạch, luôn luôn giữ sáng ngời,
Lấp lánh cả hàm trên lẫn dưới
Chiếu đầy tia sáng, trắng tinh khôi!

22. Đôi mắt nàng bầu dục dáng hình
Khi nhìn, bao vẻ đẹp đa tình,
Khác nào đôi trái dâu đen láy,
Tô điểm màu đỏ đỏ mép vành.

23. Bím tóc mượt trơn, chẳng quá dài,

*Kết thành từng cuốn, gọn nhất đời,
Điểm vàng đầu mút, mùi thơm ngát
Dầu phấn đàn hương quý tuyệt vời!*

*24. Giữa mọi người theo nghiệp bán mua,
Nuôi bầy gia súc hoặc cày bừa,
Giữa bao hiền thánh đầy uy lực,
Nguyện sống đời thanh tịnh ẩn cư.*

*25. Trong muôn loài giữa cõi trần gian,
Ta chẳng thấy ai sánh kịp nàng,
Thân phụ là ai, cùng quý tánh,
Ta mong nàng thổ lộ cho tường.*

Trong lúc vị ẩn sĩ tán tụng nàng Alambusa từ bàn chân lên đến đỉnh đầu, không sót đường tơ kẽ tóc nào, nàng vẫn giữ lời yên lặng và khi nghe chàng nói lời lẽ dài dòng như vậy, nàng nhận thấy tâm trạng của chàng dao động biết dường nào, liền ngâm kệ này:

*26. Vạn phúc trời ban đến bạn lành,
Thời gian, Ca-diếp hồi, trôi nhanh,
Sao chàng mãi hỏi chi vợ vẫn,
Chẳng phải đôi ta chỉ một mình?*

*27. Hãy vào am thất, chốn tu hành,
Chụp lấy ngay cơ hội chứng minh
Ngàn thú giao hoan này khét tiếng
Giữa người sùng bái đạo si tình.*

Nói vậy xong, Thiên nữ Alambusa nghĩ thầm: "Nếu ta cứ đứng yên, chàng sẽ không đến gần cho ta được dịp quyền rũ chàng, vậy ta phải làm như thế sắp bỏ chạy".

Rồi dùng mỹ nhân kế để làm dao động quyết tâm của vị ẩn sĩ, nàng bỏ chạy về hướng ban nãy nàng đã xuất hiện để đến gần chàng.

*

Bậc Đạo Sư ngâm kệ làm sáng tỏ vấn đề:

*28. Nói xong Thiên nữ Lam-bu-sà
Vội vã tạ từ cất bước xa
Danh sĩ I-si, hồng quyền rũ
Thánh nhân vương phủ nghiệp dâm tà.*

*

Vị ẩn sĩ thấy nàng bỏ đi, liền kêu lên:

- Nàng đã đi rồi.

Và chàng nhanh nhẹn chặn lối nàng, trong khi nàng đang chậm chậm bước ra, rồi lấy tay nắm tóc nàng lại.

*

Bậc Đạo Sư ngâm kệ làm sáng tỏ vấn đề:

29. Như gió, Thánh nhân lướt vội vàng
Cố ngăn nàng chạy trốn xa chàng,
Hãng say đeo đuổi theo Thiên nữ,
Chụp lấy đầu, lôi mái tóc nàng.

30. Chính tại nơi chàng đứng lặng yên,
Hàng nga ôm chặt giữa tay tiên,
Tức thì công hạnh chàng tiêu hết
Trước lực thần mê hoặc đảo điên!

31. Tư niệm nàng bay đến Ngọc cung
Tại Nan-da Thượng uyển muôn trùng,
Ngọc hoàng hiểu rõ điều nàng ước,
Phái vội thiên xa lấp lánh vàng.

32. Trang hoàng giảng trải đủ yên cương,
Tô điểm cân đai phủ máy tầng,
Tại đó, Thánh nhân nằm khuất phục
Trong tay Thiên nữ lăm ngày trường!

33. Ba năm ròng rã lướt qua đầu
Chẳng khác nào, giây lát bóng cầu,
Cho đến phút sau cùng, Thánh giả
Trở mình thức khỏi cánh tay màu!

34. Cây xanh chàng thấy khắp nơi nơi,
Và chiếc bệ thờ cạnh đó thôi,
Thăm thẳm ngàn cây vang vọng mãi
Tiếng sơn ca lạnh lốt ngân dài.

35. Nhìn quanh, chàng nức nở đau thương,
Nhỏ lệ đắng cay phận tui hờn:
"Ta chẳng cầu kinh, dâng lễ vật
Nơi đây chẳng cúng tế dâng đàn.

36. Ta trú rừng hoang vắng, độc thân,
Nào ai người cảm dỗ mình chẳng?

*Ai dùng tà hạnh làm tiêu tán
Tất cả lương tâm với trí năng,
Chẳng khác con thuyền đầy báu vật
Bị chìm đắm giữa chốn trùng dương?"*

Nghe vậy, Alambusà nghĩ thầm: "Nếu ta không nói rõ, ắt chàng sẽ nguyên rửa ta, vậy ta phải nói cho chàng hay". Rồi nàng hiện hình ra đứng bên cạnh chàng ngâm kệ:

*37. Thiên chủ Sak-ka phải đến đây,
Nguyện làm tỳ nữ phục tuân ngài;
Dù vô tình thiếp không hay biết,
Đã hại người trong cực lạc này.*

Nghe nàng nói vậy, chàng liền nhớ lại lời cha dạy, rồi than khóc về việc chàng đã bị phá tan hết công hạnh chỉ vì bất tuân lời cha, và ngâm kệ:

*38. Thân phụ ta, Ca-diếp Đại nhân,
Trí hiền khuyên nhủ trẻ buông lung:
"Nữ nhân cũng giống hoa sen đẹp,
Thận trọng, thiện nam, trước lực thân!"*

*39. Đề phòng nữ sắc mê hôn,
Hiểm họa đâu đây chực kể gần.
Do vậy, lòng nhân từ thúc đẩy
Nghiêm đường khuyên nhủ trẻ phòng thân.*

*40. Phóng dật, ta cam chịu bỏ qua
Nhưng lời thông tuệ của cha già,
Than ôi, đơn độc, ta đau đớn,
Nay sống rừng hoang, dạ xót xa!*

*41. Đời cũ, ta nguyện rửa lấm thay,
Vâng lời cha dạy kể từ đây,
Thà đành vong mạng còn hơn phải
Trở lại đường xưa lối cũ này.*

Sau đó, chàng từ bỏ dục lạc, và tham thiền nhập định. Còn Alambusà thấy rõ công đức tu tập của chàng biết rằng chàng đã đạt Thiên chứng, liền hoảng sợ cầu xin chàng tha tội.

*

Bậc Đạo Sư ngâm hai vần kệ làm sáng tỏ vấn đề này:

*42. Bông chóc A-lam hiểu rõ ràng
Lực chàng kiên định, thật can tràng,
Vội quỳ đánh lễ hiện nhân ấy,
Lập tức nàng ôm lấy gót chàng.*

43. *"Xin dẹp lời đình, đấng Thánh minh,
Thiếp đã gây một chuyện tà đình,
Khi chư Thiên cõi trời vinh hiển
Rúng động kinh hoàng nghe đại danh".*

*

Sau đó, chàng đề Thiên nữ ra đi và bảo:

- Nay Thiên nữ, ta tha tội cho nàng, thôi nàng hãy đi nơi nào tùy ý.

Rồi chàng ngâm kệ:

44. *Tam thập tam Thiên, hưởng phước lành
Cùng Và-sa (*), chúa tể quần sinh,
Và nàng Thiên nữ, xin từ giã,
Nàng được tự do thỏa nguyện mình.*

(*) Indra và Vāsava: danh hiệu của Sakka

Từ tạ chàng xong, nàng trở về thiên giới trong chiếc xe vàng ấy.

*

Bậc Đạo Sư ngâm ba vần kệ làm sáng tỏ vấn đề này:

45. *Ôm lấy đôi chân bậc trí nhân
Đi về phía hữu, diễu quanh vòng,
Chấp tay, dấng điệu cầu tha tội,
Nàng hiện hình đi khỏi mắt chàng.*

46. *Nàng Thiên nữ lại cỡi xe vàng,
Lộng lẫy yên cương được điểm trang,
Mọi vẻ huy hoàng khăn ngọc phủ,
Nàng phi nhanh đến cõi thiên đàng.*

47. *Như đuốc hồng hay chớp lóe ngang,
Nàng du hành vượt thẳng trời quang,
Sak-ka Thiên chủ hân hoan phán:
"Chẳng ước nguyện nào trâm chẳng ban".*

Khi nhận được điều ước do ngài ban, nàng ngâm vần kệ kết thúc:

48. *Ví dầu Đế Thích, chúa chư Thiên
Ban thiếp điều tâm ước nguyện riêng:*

*"Xin chẳng bao giờ còn cảm dỗ
Thánh nhân nào phá bỏ lời nguyện".*

*

Đến đây bậc Đạo Sư chấm dứt Pháp thoại dành cho vị Tỷ kheo kia và giảng giải cho các Thánh Đế cùng nhận diện Tiền thân: - Khi các Thánh Đế kết thúc, vị Tỷ kheo ấy đắc Sơ quả Dự lưu:

- Lúc bấy giờ Alambusà chính là người vợ trong những ngày phóng dật cũ, Isisinga là vị Tỷ kheo thối thất này và bậc đại Thánh, cha chàng, chính là Ta.

-ooOoo-